

ΕΤΟΣ 55ον

7 Ὀκτωβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (2836)

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Μέ τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ ἀπ. Παῦλος ξεδιπλώνει τή χριστομύμητη ζωή του, ὅταν πρὸς ὠφέλεια δική μας γράφει γιὰ τίς ἀποκαλύψεις πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό. Καί χρησιμοποιεῖ πληθυντικό ἀριθμό πού σημαίνει ὅτι εἶχε πολλῆς οὐράνιες ἐμπειρίες: «Ἐλεύσομαι εἰς ὄπτασίας καί ἀποκαλύψεις Κυρίου» (Β΄ Κορ. 12,1).

Ὁ τόσο μετριόφρων Ἀπόστολος ἀναγκάζεται νά τίς ἀποκαλύψει, νά μιλήσει καί νά φανερώσει θεῖα ὀράματα πού ἔλαβε, διότι τότε στήν Κόρινθο εἶχαν ἐμφανισθεῖ διάφοροι ψευδαπόστολοι πού ἔσπερναν ζιζάνια στίς ψυχές τῶν πιστῶν καί δημιουργοῦνταν σύγχυση γιὰ τό θεῖο καί ἀποστολικό του ἔργο. Ὅσα περιγράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος δέν εἶναι καυχισιολογία ἀλλῆλα πνευματική δεοντολογία καί τό δηλώνει αὐτό εὐθύς ἐξ ἀρχῆς: «Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι». Καί μάλιστα ἡ ὄπτασία του αὐτή εἶχε συμβεῖ, ὅπως ὁ ἴδιος ἰλέει, «πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων» ἀλλῆλα ὡς πολῦτιμο καί ἀκριβό πνευματικό μυστικό τό φύλλαγε στά βάθη τῆς ἀγνῆς ψυχῆς του. Ἦδη στό ἀμέσως προηγούμενο κεφάλαιο τῆς ἴδιας ἐπιστολῆς εἶχε περιγράψει ὅσα ὑπέφερε χάρι τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

«Οἶδα τόν τοιοῦτον ἄνθρωπον ... ὅτι ἠρπάγη εἰς τόν Παράδεισον»

Καί ἡ μεγάλη ἀποκάλυψη τοῦ ἀπ. Παύλου στή συνέχεια εἶναι ὅτι ἀρπάχτηκε καί ὁδηγήθηκε καί εἶδε καί ἀπόλαυσε τόν Παράδεισο. Μέ ἰδιαίτερα συγκλονιστικές καί ἀδρές γραμμές περιγράφει τί τόν ἀξίωσε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ: «Σᾶς ἰλέγω ἵλοιπόν ὅτι γνωρίζω ἄνθρωπον (καί ἐννοεῖ ἐδῶ τόν ἑαυτό του) ὅτι πρὶν ἀπό δεκατέσσερα χρόνια ἠρπάγη ἕως τόν τρίτον οὐρανόν. Ἦν κατά τήν ὥρα ἐκείνη ἠρπάγη μέ τό σῶμα του στόν οὐρανόν ἢ εἶχε περιέλθει σέ ἕκτασι, δέν τό γνωρίζω. Ὁ Θεός μόνον τό γνωρίζει. Ἐγώ τοῦτο γνωρίζω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶτε

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. ια΄ 31 – ιβ΄ 9)

«*Ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται*»

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαντοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσῃται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπερβαίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατάν ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπερβαίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέ μοι ἀρκεῖ σοὶ ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

ἦταν μὲ τὸ σῶμα του εἴτε μόνο μὲ τὴν ψυχὴ του, δὲν τὸ γνωρίζω, ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει, ἠρπάγη πάντως ζωντανὸς στὸν παράδεισο καὶ ἐκεῖ ἄκουσε πράγματα τὰ ὁποῖα ἡλιθία ἀνθρώπου εἶναι ἀδύνατον καὶ μὴ ἐπιτρεπτό νὰ περιγράψῃ. Ἦκουσε κυριολεκτικὰ “ἄρρητα ῥήματα”. Εἶναι λόγια θεῖα, τοῦ παραδείσου γλωσσικὸ ἰδίωμα, λόγια ὑπερβατικὰ καὶ ὄχι ἐνδοκοσμικά». Ὁραιοτάτα λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Τί οὖν; Ὁ νοῦς ἠρπάγη καὶ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ σῶμα νεκρὸν ἔμεινεν; Ἀλλῆ τὸ σῶμα ἠρπάγη; Ἀλλῆ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Εἰ γὰρ ὁ Παῦλος ἠγνόει ὁ ἀρπαγεὶς καὶ τοσοῦτων καὶ τοιούτων τυχῶν ἀπορρήτων, πόσῳ μᾶλλον ἡμεῖς; Ὅτι μὲν γὰρ ἐν παραδείσῳ ἦν, ἤδει, καὶ ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ οὐρανῶ, οὐκ ἠγνόει. Τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἤδει σαφῶς». Θαυμαστὸ γεγονὸς στὴ ζωὴ τοῦ ἀπ. Παύλου. Οὐράνια εὐλογία.

Ἵπάρχει Παράδεισος

Ἡ προσωπικὴ αὐτὴ μαρτυρία τοῦ Ἀποστόλου ἀποδεικνύει καὶ ἐνδυναμώνει τὴ στερεὰ πεποίθησι ὅτι ὄντως ὑπάρχει ὁ Παράδεισος. Εἶναι βέβαια ἀπερίγραφτος μὲ τὰ ἀνθρώπινα λόγια καὶ κριτήρια. Ὡστόσο ἡ ὑπαρξὴ τοῦ Παραδείσου εἶναι βασικὸ κεφάλαιο τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἦλιθωστε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς δὲν εἶπε ἀπὸ τὸν σταυρὸ στὸν μετανοήσαντα ἠηστή ὅτι αὐθημερόν θά βρι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι εὐλογητός αἰωνίως, ξέρει ὅτι δέν ψεύδομαι. Εἰς τήν Δαμασκόν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρουροῦσε τήν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ, ἐπειδή ἤθελε νά μέ πιάσῃ, ἀλλά μέ κατέβασαν ἀπό ἕνα παράθυρο μέσα σέ καλάθι, ἀπό τό τεῖχος, καί ξέφυγα ἀπό τά χέρια του. Τό νά καυχῶμαι λοιπόν δέν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλά θά ἔλθω εἰς ὀπτασίας καί ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. Ξέρω ἕνα ἄνθρωπον χριστιανόν ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἴτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει, – ἀρπάχθηκε ἕως τόν τρίτον οὐρανόν. Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος – εἴτε μέ τό σῶμα εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε εἰς τόν παράδεισον καί ἄκουσε ἀνέκφραστα λόγια τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος. Δι' ἕνα τέτοιον ἄνθρωπον θά καυχηθῶ, διὰ τόν ἑαυτόν μου ὅμως δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνον διὰ τās ἀδυναμίας μου. Ἀλλά καί ἐάν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόπτος, διότι θά πῶ τήν ἀλήθειαν, τό ἀποφεύγω ὅμως μήπως μέ θεωρήσῃ κανείς ἀνώτερον ἀπό ὅ,τι βλέπει σ' ἐμέ ἢ ἀκούει ἀπό ἐμέ. Καί διὰ νά μή ὑπερηφανεύωμαι διὰ τās πολλās ἀποκαλύψεις, μοῦ ἐδόθηκε ἕνα ἀγκάθι εἰς τό σῶμα, ἕνας ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, διὰ νά μέ ραπίζῃ, διὰ νά μή ὑπερηφανεύωμαι. Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τόν Κύριον γι' αὐτό, διὰ νά φύγῃ ἀπό ἐμέ. Καί μοῦ εἶπε, «Σοῦ εἶναι ἀρκετή ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμις μου φανερώνεται τελεία ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀδυναμία». Πολύ εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχηθῶ μᾶλλον διὰ τās ἀδυναμίας μου, διὰ νά κατασκηνώσῃ εἰς ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλιη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

σκεται μαζί του «ἐν τῷ Παραδείσῳ», ὅταν ἐκεῖνος ἐξεφώνησε τό «μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου»; Παράδεισος ὑπάρχει, καί εἶναι ὅπως διαφορετικά ἀποκαλεῖται ἡ «βασιλεία τῶν οὐρανῶν», ἡ «βασιλεία τοῦ Χριστοῦ», ἡ «αἰώνιος ζωή», ἡ ὁποία ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιά μᾶς «ἀπό καταβολῆς κόσμου» (Ματθ. 25,34). Εἶναι ἡ ἀτελεύτητος «παρά τῷ Θεῷ» κατάστασις δόξας καί μακαριότητος, ἡ ἀληθινή μας πατρίδα. Αὐτό μὴν τό ξεχνᾶμε.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

7 Ὀκτωβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Σεργίου καί Βάκκου μεγαλομαρτύρων († 290-303), Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος († δ' αἰ.),
Τουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου († α' αἰ.).

Ἦχος: β' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ια' 31 - ιβ' 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ὀκτωβρίου, Δ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 5-15.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στίς δραστηριότητες του Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πού ὑλοποιοῦνται μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τόν ἔνθεο ζήλο τῶν συνεργατῶν μας, ἐντάσσεται καί τό **ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**, ὥστε οἱ κληρικοί, οἱ κατηχητές καί οἱ συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἔχουν τό θεῖο δῶρο τῆς ἀκοῆς, νά ἐπικοινωνοῦν μέ ὄσους τό στεροῦνται καί οἱ ὁποῖοι μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἔχουν ἄλλο τρόπο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας. Ἡ διάρκεια τοῦ Σεμιναρίου εἶναι δύο ἔτη καί ἀκολουθεῖ ἕνα ἔτος ἐπιμορφώσεως.

• Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινῶς μέχρι τήν 15η Νοεμβρίου 2007, κατά τίς ὥρες 8:00 π.μ. ἕως 2:00 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος, καί, κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.

• Ἐναρξη μαθημάτων:

Τήν 1η Νοεμβρίου 2007, ἡμέρα Πέμπτη θά γίνει ὁ Ἁγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

• Διάγραμμα Λειτουργίας:

Τά μαθήματα θά γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο, διάρκειας δύο ὡρῶν, στήν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰ. Γενναδίου 14, Μονή Πετρακῆ).

Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει κατ' ἔτος τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες :

Στό πρῶτο καί στό δευτέρο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

• Πληροφορίες:

Καθημερινῶς, κατά τίς ὥρες 8:00π.μ. ἕως 2:00 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος, καί τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου (Ἰ. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα, τηλ. 210 7272.347 - 210 7272.346).

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίνιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
